

บันทึกขุดเรียนโดยลงมือทำ รวม ๖ ตอนนี้ ตีความจากหนังสือ [Who Owns the Learning? : Preparing Students for Success in the Digital Age](#) โดย [Alan November](#)

ซึ่งผมตีความว่า เป็นเรื่องการใช้ digital technology ช่วยให้เกิด active learning หลากหลายรูปแบบ ทำให้เปลี่ยนแปลงบทบาทของนักเรียน เป็นผู้ทำงานสร้างสรรค์ หรือสร้างความรู้เพื่อการเรียนรู้ของตน ครูเปลี่ยนไปทำหน้าที่ โค้ช หรือ “คุณอำนวย” (learning facilitator)

ตอนที่ ๖ ซึ่งเป็นตอนจบ เป็นทบทวนสะท้อนความคิด (reflection) หรือ AAR หรือโยนิโสมนสิการ ว่าหนังสือเล่มนี้บอกอะไรเราบ้าง

หัวใจของเรื่องที่คุณเขียน คือ Alan November สื่อคือ ในยุคศตวรรษที่ ๒๑ นี้ นักเรียนต้องย้อนกลับไป เรียนเหมือนสมัยที่สังคมยังเป็นสังคมเกษตรกรรม คือเด็กเรียนจากการทำงาน เพื่อให้การเรียนรู้เป็น [กระบวนการเรียนรู้ที่จริงแท้](#) (authentic learning) เกิดผล [การเรียนรู้แบบรู้จริง](#) (mastery learning) โดยเด็กสมัยก่อนเรียนโดยช่วยพ่อแม่ทำฟาร์ม Alan November จึงเสนอโมเดลการเรียนรู้แบบทำฟาร์มสมัยใหม่ ที่เขาเรียก ดิจิทัล ฟาร์ม คือใช้โลกดิจิทัล เป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนทำงานเพื่อเรียนรู้

จุดเด่นของหนังสือเล่มนี้คือ ชี้แนวทางทำงานที่หลากหลายให้นักเรียนจัดแบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบ ทำงานเป็นทีม เพื่อเอื้อเพื่อช่วยเหลือการเรียนรู้ในหมู่เพื่อนและเอื้อเพื่อออกไปภายนอก กว้างขวางออกสู่โลกด้วย เป็นการบ่มเพาะนิสัยและทักษะความเอื้อเพื่อพ่อแม่ และการเป็นพลเมืองโลก

และแน่นอนว่า การเข้าไปฝึกฝนการใช้เทคโนโลยี ไอซีที และใช้ตัวสารสนเทศที่ค้นได้ อย่างชาญฉลาดและรู้เท่าทัน จะเป็นการวางพื้นฐานชีวิตที่สำคัญในอนาคต ที่ระบบเทคโนโลยีการสื่อสาร และโซเชียลมีเดียจะก้าวหน้าไปในลักษณะที่คาดไม่ถึง พื้นความรู้นี้จะช่วยสร้างทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้แก่นักเรียน

นี่คืออีกรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้ ที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุทักษะ ๓ร ๑ว คือทักษะการสร้างแรงบันดาลใจ การเรียนรู้ ความร่วมมือ การมีวินัยในตน รวมทั้งทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑ ทั้งหมด

จุดอ่อนของหนังสือเล่มนี้สำหรับสังคมไทยคือ เขาเน้นที่การใช้เทคโนโลยี ไอซีที มากเกินไป ละเลยเรื่องราวในชีวิตจริงที่นักเรียนเข้าไปทำงานได้มากมาย เช่น (๑) เข้าไปดูแลความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย ของโรงเรียน ในสารพัดแง่มุม เพื่อช่วยกันทำให้เป็นโรงเรียนที่ร่มรื่นน่าอยู่น่าเรียน ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และมีความสุขนี้ตีความได้กว้างขวางมาก รวมทั้งสภาพบรรยากาศที่ปลอดการข่มเหงรังแก มีที่เล่นออกกำลังกาย มีที่ให้ฝึกคุณลักษณะ (พหุปัญญา) เฉพาะพิเศษของแต่ละคน (๒) เข้าเป็นทีมอาสาพัฒนา ชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ หรือตัวนักเรียนอาศัยอยู่ นี่ก็มีประเด็นให้ทำเพื่อการเรียนรู้มากมาย เช่น การจัดการขยะ การดูแลสภาพแวดล้อม การดูแลคนชรา ผู้พิการ ผู้ป่วย การเป็นพี่เลี้ยงเด็กเล็ก การจัดการป่าชุมชน เป็นต้น

เรียนโดยลงมือทำ : ๖. AAR นักเรียนนักทำงาน และสร้างสรรค์

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันอาทิตย์ที่ 23 กุมภาพันธ์ 2014 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 23 กุมภาพันธ์ 2014 เวลา 19:22 น.

วิจารณ์ พานิช

๑ ม.ค. ๕๗

บันทึกนี้เขียนที่ [GotoKnow](#) โดย [Prof. Vicharn Panich](#)